

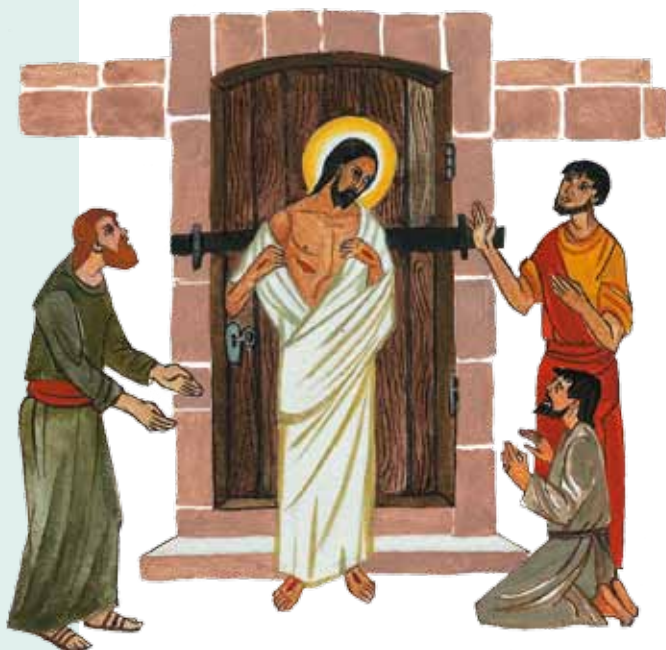
Przez zamknięte drzwi – niezwykle wejście

Gdy uczniowie z Emaus rozpoznali Jezusa, On „zniknął im z oczu”. Wrócili do Jerozolimy, do apostołów, aby opowiedzieć wszystkim o niezwykłym spotkaniu. Przenieśmy się do wieczernika. Są tam wystraszeni uczniowie. Boją się ludzi, którzy ukrzyżowali Jezusa. Nie wiedzą, co mają dalej robić. Drzwi do wieczernika są zamknięte.

Wieczorem owego pierwszego dnia tygodnia, tam gdzie przebywali uczniowie, choć drzwi były zamknięte z obawy przed Żydami, przyszedł Jezus, stanął pośrodku i rzekł do nich: „Pokój wam!” A to powiedziawszy, pokazał im ręce i bok. Uradowali się zatem uczniowie, ujrzawszy Pana. A Jezus znowu rzekł do nich: „Pokój wam! Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam”. Po tych słowach tchnął na nich i powiedział im: „Weźmijcie Ducha Świętego! Którym odpuscicie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane”.

(J 20,19-23)

Gdy apostołowie przeżywają strach i niepokój, dzieje się rzecz niezwykła – pomimo zamkniętych drzwi staje przed nimi Jezus. Przychodzi z darem Ducha Świętego. Mocą tego Ducha apostołowie będą mogli odpuszczać grzechy. Dziś władzę odpuszczania grzechów mają biskupi i kapłani. Mogą też nie udzielić rozgrzeszenia, jeśli nie widzą żalu i woli poprawy.

Ustanowiony przez Jezusa sakrament pokuty

i pojednania jest dla nas wspaniałym darem. Systematyczne przystępowanie do spowiedzi pomaga odnawiać przyjaźń z Jezusem. Pośród pięciu warunków tego sakramentu najważniejszy jest żal za grzechy. Jeśli człowiek nie żałuje popełnionego zła, jego serce jest nadal zamknięte, spowiedź jest nieważna. Jeśli szczerze wyznamy wszystkie grzechy i za nie żałujemy, Jezus przywraca nam pokój i radość, dodaje nam sił i odwagi, abyśmy przemieniali swoje życie.

Zaśpiewaj

Dzięki, o Panie, składamy dzięki.
O Wszechmogący nasz Królu w niebie.

Ty nam przebaczasz grzechy.
Dzięki, o Panie...

Ty nam przywracasz życie.
Dzięki, o Panie...

Zastanów się

Jezus obdarzył cię wspaniałym darem. Nawet gdy odchodzisz od Niego przez grzech, On ci przebacza i przywraca utracone życie. Boże w sakramencie pokuty i pojednania.

Zapamiętaj

Tymi słowami Pan Jezus ustanowił sakrament pokuty i pojednania: „Weźmijcie Ducha Świętego! Którym odpuszczicie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane” (J 20,22b-23).

Zadanie

1. Narysuj, w jaki sposób przyczyniasz się do budowania pokoju w swoim środowisku.
2. Przy wieczornej modlitwie podziękuj Jezusowi za sakrament pokuty i pojednania.
3. Naucz się na pamięć słów, którymi Jezus ustanowił sakrament pokuty.